

nese jure, ja läkkitas mässojatte vasto, kelle peale wõimust sai ja neid laiale aias. Põgeneja Absalom aias tuhhatnelja ühhe sure tamme alt läbbi ja jäi karmopiddi tamme oksa rippuma, ja temma hobboesel läks omma teed. Kui Taweti üllempeälik Joab, sedda kulis, joofsis temma senna ja pistis tedda surnuks. Se rööm, mis Tawet tundis, et waenlaste peale olli wõimust sanud, kaddus futumatta ärra, fui omma üllekatte läinud poja surma teada sai. Ribbedaste ja kaua leinas ta temma pärast. Tawet läks nüüd jälle Jerusalema, andis omma waenlastele andeks, ja omma sõbradele, kes tedda häädaski mitte mahha ei jätnud, tänno.

Mis Tawet selle ello juhtumistes tunnud ja mõttelnud, sedda tunnistavad temma fällid laulud, mis Wannas Testamentis Taweti laulo-tamato nimme al leiame. Ommeti seik laulud seal ei olle Taweti tehtud, vaid on nende hulgas ka Moysesse, Asafwi, Salomoni, ja inude laulusid.

Tawet surri, kui ta 7 aastat Hebronis

ülle Juda sugguarre, ja 33 aastat Jerusalemas ülle keige sugguwõssade olli valitsenud. Omma ello aegas olli temma jo omma poega Salomoni aujárje pärriaks nimmetanud.

Kül ohhakane, umbne te
Esiib ilmast läbbi taevasse,
Veel enne kui lat, lagge.
Eest walva, pallu, õppi teal,
Täite wõito sama lihha peal;
Ta kilusatus on sagge.

25. Salomon.

Selle innimesele, kes Jummala melest hea, annab temma tarkust, tundmist ja rõmo. Rogg. ram. 2, 26.

Salomon, fedda prohvet Natan jumima-lafartusses oli kasvatanud, arwas tarvis olleivad, omma surreja issa nõu järrele, omma wallitsust nenda kindlaks kinnitada, et ta mitmid pahhanđulissi laskis huffata. Muido haffas omma wallitsust selle süddameliko sowimisega, omma rahwa ellopõlwe